

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/36/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116219580
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3116219580.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyiho v spore žalobkyne: K. T., bytom U. XXXX/X, M., zastúpenej R.. U. Z., advokátom so sídlom v M., Q. XX, proti žalovanému: T. Z. L., s.r.o., so sídlom T. XX, F., IČO: XX XXX XXX, zastúpenému E. kanceláriou R.. E. Z., s.r.o., so sídlom V. XX, F., K.: XX XXX XXX, o určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 5. septembra 2017, č.k. 16Csp/100/2016-53, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom určil, že žalovaný nie je oprávnený domáhať sa voči žalobkyni práva na zrážky zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným a dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným. Druhým výrokom priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou proti žalovanému domáhala určenia, že dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, uzavreté medzi žalobkyňou a žalovaným sú neplatné. Uznesením č.k. 16Csp/100/2016-47 zo dňa 19.07.2017 súd na návrh žalobkyne pripustil zmenu žaloby v znení, že žalovaný nie je oprávnený domáhať sa voči žalobkyni práva na zrážky zo mzdy na základe uvedených dohôd o zrážkach zo mzdy. Vzhľadom k tomu, že na základe žalobou napadnutých dohôd o zrážkach zo mzdy si žalovaný môže uplatniť ako veriteľ svoje právo a požiadať zamestnávateľa žalobkyne o realizáciu zrážok zo mzdy mal súd za to, že žalobkyňa preukázala existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, nakoľko bez určenia, či má alebo nemá žalovaný právo domáhať sa voči žalobkyni práva na zrážky zo mzdy na základe dohôd o zrážkach zo mzdy, by právne postavenie žalobkyne ako dlžníka bolo neisté a súčasne by bolo ohrozené právo žalobkyne na disponovanie so mzdou. Súd uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Dohoda musí v zmysle § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) obsahovať označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok. Podľa názoru súdu tieto náležitosti napadnuté dohody o zrážkach zo mzdy neobsahovali. Preskúmaním napadnutých dohôd o zrážkach zo mzdy dospel súd k záveru, že tieto neobsahovali výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená.

Hoci v texte dohôd je uvedené, že spoločnosť bude mať (má) voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne, v tomto texte nie je uvedená pohľadávka, ale možný spôsob jej vzniku. Vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky v znení, že táto je tvorená úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru (revolvingu/ov), prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov, je neurčité, v dôsledku čoho sú tieto dohody o zrážkach zo mzdy neurčité a podľa § 37 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Súd zdôraznil, že v čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavíť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. Predmetné dohody o zrážkach zo mzdy predstavujú formulárové zmluvy, ktoré neboli individuálne dojednané. Svojím obsahom spôsobujú značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech žalobkyne, ktorá je spotrebiteľom. Pri uzavretí dohody o zrážkach zo mzdy musí dlžník - spotrebiteľ vedieť pohľadávku akého druhu zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy a v akej výške. Súd ďalej uviedol, že žalobou napadnuté dohody o zrážkach zo mzdy neobsahovali ani dostatočne určité zmluvné dojednanie týkajúce sa výšky splátok. Podľa čl. II napadnutých dohôd sa zmluvné strany dohodli, že pokiaľ nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, ale vo výške nižšej, bude za účelom riadneho vyrovnania príslušných pohľadávok výška mesačných zrážok zo mzdy v najbližšom nasledujúcom mesiaci, či mesiacoch zvýšená nad dohodnutú výšku. Predmetné ustanovenie je nielen neurčité a podľa § 37 ods. 1 OZ neplatné, ale predstavuje aj jednostranné neprímerané zvýhodnenie zmluvnej strany veriteľa, ktorý má byť bezpodmienečne uspokojený aj nad dohodnutú výšku mesačnej zrážky. Takéto navyšovanie zrážok zo mzdy nad dohodnutú výšku predstavuje obchádzanie dohody v časti výšky mesačných zrážok zo mzdy, čo súd považoval za neprípustné. Neurčitosť splátok spočíva aj v tom, že tieto neboli časovo obmedzené a vzťahovali sa na akékoľvek budúce pohľadávky žalovaného (úver vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých žalobcovi, príslušenstvo úveru, prípadne uplatnené zmluvné pokuty, náklady vzniknuté v súvislosti s vymáhaním pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšie prípadné pohľadávky žalovaného voči žalobcovi, ktoré vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov) až do momentu, keď žalovaný oznámi zamestnávateľovi dlžníka, že jeho pohľadávky sú splatené. Žalovaný v konaní žiadnym dôkazom nepreukázal, že by žalobkyňa o následkoch dohôd o zrážkach zo mzdy poučil a že by žalobkyňa ako spotrebiteľ mala možnosť odmietnuť uzavrieť tieto dohody, ktoré sú zabezpečovacím prostriedkom poskytovaných úverov. Vzhľadom k tomu, že predmetné dohody o zrážkach zo mzdy neobsahovali určité označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok, súd tieto považoval za neplatné, a preto rozsudkom určil, že žalovaný nie je oprávnený domáhať sa voči žalobkyňi práva na zrážky zo mzdy na základe predmetných dohôd o zrážkach zo mzdy. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania súd odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP a plným úspechom žalobkyne v spore, ktorá má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Uviedol, že zákonná úprava výslovne určuje, že obsah právneho úkonu sa vykladá podľa § 35 ods. 3 OZ a až vtedy, ak na základe jeho aplikácie nie je možné odstrániť pochybnosti o obsahu (čo v tomto prípade popiera), je možné dospieť k záveru o neurčitosti. Súd sa neriadil uvedeným ustanovením, ale automaticky pristúpil ku konštatovaniu neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Postup súdu nemá oporu v zákone. Ďalej uviedol, že zákonná úprava dohody o zrážkach zo mzdy nešpecifikuje, akým spôsobom má byť vymedzený predmet zabezpečenia. Označenie pohľadávky, ktorej sa zabezpečenie týka, ako určitý nárok z konkrétneho právneho vzťahu (v tomto prípade zmluvy o revolvingovom úvere s konkrétnym číslom), je z hľadiska identifikácie zabezpečenej pohľadávky dostatočne určité, pretože pohľadávku nezameniteľne identifikuje z hľadiska osoby oprávnenej a povinnej a z hľadiska určenia právneho vzťahu (právneho dôvodu) zabezpečovanej pohľadávky. Uvedenie výšky pohľadávky nie je ani v zmysle nejakej právnej normy, a ani všeobecných požiadaviek na určitosť právneho úkonu potrebné. Rovnako aj pri iných spôsoboch zabezpečenia, kedy vyčíslenie zabezpečenej pohľadávky nie je podmienkou ich platnosti (napr. uznanie záväzku spôsobom, kedy uznávajúci odkáže na právny dôvod uznanej povinnosti, prevzatie ručenia za uspokojenie nárokov z určeného zmluvného vzťahu), ani v prípade dohody o zrážkach zo mzdy nie je uvedenie sumy pohľadávky podmienkou platnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Namietal, že z napadnutého rozsudku nie je preskúmateľné, prečo súd - vzhľadom na svoje závery o nutnosti uviesť výšku pohľadávky už v čase uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy

- považuje túto za neplatnú aj pokiaľ ide o vymedzenie pohľadávky v časti úveru, a teda vyslovil neplatnosť celej dohody o zrážkach zo mzdy. Pretože ohľadne úveru dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje aj uvedenie výšky pohľadávky, a teda splňa súdom formulovanú požiadavku. Ďalej namietal, že rozhodnutie súdu je nesprávne pre rozpor so zákonom, je predčasné, nakoľko súd nedodrжал ani viaceré zákonné ustanovenia upravujúce postup pri výklade právnych úkonov a je nepreskúmateľné, keďže dôvod vyžadujúci určenie neplatnosti celej dohody o zrážkach zo mzdy sa z rozsudku zistiť nedá ani pri tých záveroch, ktoré sa v ňom uvádzajú. Ako nezákonné aj závery súdu vo vzťahu k výške zrážky. Uviedol, že ustanovenie dohody o zrážkach zo mzdy len určuje pre špecifický prípad, ktorý je tam vymedzený, že zrážka zo mzdy môže byť vyššia ako je v dohodnutej výške; súčasne ale nebude vyššia ako to pripúšťa zákon, lebo stále platí obmedzenie podľa § 551 ods. 1 OZ. Je potom nepreskúmateľné, v čom má ísť o nejaké neprijateľné ustanovenie. Navyiac z napadnutého rozsudku je nepreskúmateľné, prečo súd uvedené ustanovenie nepovažuje za oddeliteľnú súčasť obsahu dohody. V odvolacom konaní si uplatnil náhradu vo výške 92,21 eur vrátane DPH.

3. K podanému odvolaniu sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrila žalobkyňa, žiadala rozsudok ako vane správny potvrdiť a priznať jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedla, že pokiaľ ide o dohody o zrážkach zo mzdy, je podľa nej nepochybné, že v nich absentovalo určité označenie pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená a tiež tam absentovalo určité označenie výšky dohodnutých zrážok. Poukázala na to, že žalovaný mohol na podporu svojich tvrdení využiť prostriedky procesného útoku a obrany počas celého konania, avšak namiesto toho sa nezúčastnil ani jedného z dvoch nariadených pojednávaní. Zdôraznila, že aj pre dohody o zrážkach zo mzdy platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch, teda určitosť spôsobu vymedzenia predmetu zabezpečenia a určitosť uvedenia výšky pohľadávky sú zákonom upravené. Predmetné dohody neobsahujú predovšetkým výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, opisuje len možné spôsoby jej vzniku. Stotožnila sa preto s názorom súdu prvej inštancie, že vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky je neurčité a neplatné. Ďalej konštatovala, že sa stotožňuje aj so záverom súdu prvej inštancie ohľadom nedostatočnej určitosti zmluvného dojednaní, týkajúceho sa výšky splátok (zrážok). Poukázala na rozhodnutia iných odvolacích súdov v obdobných veciach.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou po pripustení zmeny žaloby domáhala určenia, že žalovaný nie je oprávnený domáhať sa voči nej práva na zrážky zo mzdy na základe dohôd o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.08.2012, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.08.2012, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.02.2013, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.02.2013, uzavretých medzi ňou a žalovaným. Súd uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom, pričom dohoda musí v zmysle § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka obsahovať označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok. Vzhľadom k tomu, že dohody o zrážkach zo mzdy neobsahovali určité označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok, súd tieto považoval za neplatné, a preto rozsudkom určil, že žalovaný nie je oprávnený domáhať sa voči žalobkyni práva na zrážky zo mzdy na základe uvedených dohôd o zrážkach zo mzdy.

6. Vychádzajúc z uvedeného, zhodne so súdom prvej inštancie aj odvolací súd na podklade zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie bol toho názoru, že predmetné dohody o zrážkach zo mzdy sú neplatnými právными úkonmi v zmysle § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka. Uvedené úkony sú neurčité preto, že z nich nie je jednoznačne zrejmé, aká pohľadávka má byť zabezpečená a v akej výške, pričom žalobkyni nemohla byť známa ani výška prípadných pohľadávok v nich obsiahnutých ani výška zrážky. Dohody požadujú od žalobkyne plnenia, o ktorých nebola preukázateľne pred uzatvorením dohody (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka) a ani po nej informovaná. Žalovaný by si na základe sporných dohôd mohol zrážkami zo mzdy vymôcť svoju pohľadávku, avšak žalobkyňa by bola v právnej neistote ohľadne výšky pohľadávky, pozostávajúcej z príslušnej zložky.

7. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o neurčitosti stanovenia výšky pohľadávok, ktoré mali byť zabezpečené spornými dohodami o zrážkach zo mzdy, v ktorých minimálne absentuje uvedenie výšky pohľadávky, prípadne taký spôsob jej vymedzenia, ktorým by bolo nespochybniteľné, v akom rozsahu zrážky zo mzdy sa budú v budúcnosti zo

mzdy žalobkyne vykonávať. Ak predmetné dohody opisujú len možné spôsoby jej vzniku (existujúce, budúce, podmienené záväzky v neurčitej výške), vymedzenie zabezpečovacej pohľadávky, ako aj pohľadávky z úveru, vrátane revolvingov, prípadné zmluvné pokuty a ďalšie možné pohľadávky voči žalobkyni, ktoré do budúca vyplynú zo zmluvy a jej prípadných dodatkov, tak takéto dojednanie je nutné považovať za neurčité, v dôsledku čoho je s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatné. V čase uzavretia dohôd o zrážkach zo mzdy teda zabezpečovaná pohľadávka nebola presne a úplne konkretizovaná, a teda dlžník nemohol platne prejaviť vôľu a uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom predmetného zabezpečovacieho prostriedku. Nemožno akceptovať ani námietku žalovaného, vzťahujúcu sa k čiastočnej platnosti zmluvy, keďže z rozhodovacej činnosti odvolacieho súdu je známe, že už vo viacerých prípadoch súdy vyslovili, že obdobné dohody o zrážkach zo mzdy sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou (z dôvodu, že žalobkyňa ako spotrebiteľ bola nútená dohodu vo vzťahu k žalovanému ako veriteľovi podpísať, táto bola uzavretá ako formulárová zmluva, ktorá nebola individuálne dojednaná, v dôsledku čoho žalobkyňa nemala možnosť ovplyvniť jej obsah, navyše, podpisom dohody o zrážkach zo mzdy podmieňoval žalovaný poskytnutie úveru, podpisom zmluvy sa žalobkyňa dobrovoľne podrobila vykonávaniu zrážok bez možnosti zabránenia ich vykonávania; k vysloveniu neprijateľnosti zmluvných podmienok došlo aj napriek tomu, že dohoda o zrážkach zo mzdy a zmluva o revolvingovom úvere sa nenachádzajú na jednej listine a neobsahujú iba jeden podpis žalobkyne; viď rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn. 5Co/304/2016 zo dňa 17.05.2017, rozsudok Krajského súdu Košice sp.zn. 9Co/66/2015 zo dňa 03.02.2016, rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/95/2013 zo dňa 19.06.2013).

8. Vzhľadom na to, že odvolacie námietky žalovaného neboli dôvodné, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu týchto trov v rozsahu 100 %, nakoľko bola v odvolacom konaní plne úspešná. V zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).